

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **A. I. E. R.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Gabrielou Kopuleťou, Havlíčkova 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí ze dne 9. 6. 2023, čj. OAM-14654-26/PP-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023, čj. 15 A 91/2023-53, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 6. 2023, čj. OAM-14654-26/PP-2021.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, státní příslušník Libyjského státu, požádal v září roku 2021 o přechodný pobyt rodinného příslušníka občanky EU, resp. státní občanky ČR, s níž žil v partnerském vztahu a s níž během správního řízení uzavřel manželství. Ministerstvo vnitra jeho žádost zamítlo pro důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu [§ 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR], a druhým výrokem mu stanovilo lhůtu k vycestování z ČR. Vyšlo přitom z utajovaných informací poskytnutých zpravodajskou službou České republiky. Proti rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou městský soud zamítl.

[2] Žalobce podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost (proto ho NSS bude označovat jako *stěžovatele*) a současně požádal o přiznání odkladného účinku. V něm uvádí, že v České republice žije od roku 2007, vystudoval zde vysokou školu, od roku 2019 žije v partnerském svazku se svou stávající manželkou D. a od poloviny srpna roku 2023 společně pečují o novorozeného syna J.. Stěžovatelova manželka se zotavuje po porodu a je závislá na podpoře a pomoci své nejbližší rodiny. Manželčina matka se potýká se závažnými zdravotními problémy psychiatrické povahy, a stěžovatel s manželkou tak pečují rovněž o ni. Stěžovatel nebyl v České republice ani v jiné zemi trestně stíhán ani odsouzen, nebylo s ním vedeno přestupkové řízení. Dále stěžovatel podrobně popsal okolnosti své spolupráce s humanitární organizací Centrum urgentní medicíny a podpory, libyjským Ministerstvem

zdravotnictví a českými bezpečnostními složkami, která podle něj není riziková a byla vždy vedena dobrou vůlí. Konkrétně stěžovatel zajišťoval rehabilitační léčení libyjských pacientů v České republice. Tento postup konzultoval s českými bezpečnostními složkami, aby předešel přicestování rizikových osob na české území.

[3] Přiznání odkladného účinku podle něj navíc nijak nezasáhne třetí osoby ani nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ministerstvo samo v napadeném rozhodnutí uvádí, že svým rozhodnutím stěžovateli nezakazuje pobyt na českém území; podle něj zde stěžovatel může pobývat například na základě krátkodobého víza a navštěvovat rodinu. Pokud by byl stěžovatel pro Českou republiku natolik velkou hrozbou, že by se na území vůbec nemohl vyskytnout, ministerstvo by takto neargumentovalo.

[4] Stěžovatel požádal, aby soud při rozhodování o odkladném účinku přihlédl také k aktuální politické a bezpečnostní situaci v zemi jeho původu, která je podle dostupných zpráv nebezpečná pro život. Stěžovatelova manželka je katolička, on sám byl vychován jako muslim, ale islám nepraktikuje. Protože byl jejich sňatek církevní, v Libyi by na ně hleděli jako na nesezdaný pár. Stěžovatel by musel skrývat, že nepraktikuje islám, jeho manželka by musela konvertovat a uzavřít sňatek podle islámského práva.

[5] Ministerstvo s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Újma spočívající ve ztrátě osobního kontaktu s manželkou a synem na českém území nepřeváží nad veřejným zájmem na tom, aby stěžovatel nadále nesetrvával na území České republiky a nezvyšoval tím hrozbu pro její bezpečnost a její obyvatelstvo. Stěžovatelova manželka může o syna pečovat i sama; stejně tak si musí zbytek rodiny zajistit péči o stěžovatelovu tchyni. K obavám z návratu do země původu ministerstvo uvedlo, že k jejich prověření má sloužit řízení o udělení mezinárodní ochrany.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje, zda jsou splněny zákonné předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj.

- zda stěžovateli hrozí – pro případ, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy – újma nepoměrně větší ve srovnání s újmou, kterou by utrpěly jiné osoby, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a současně
- zda odložení účinků napadeného rozhodnutí není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] NSS má za to, že stěžovateli by hrozila podstatná újma, pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek.

[8] Zákon o pobytu cizinců zakládá rodinným příslušníkům občanů EU/ČR po dobu, kdy probíhá řízení o žádosti o přechodný pobyt, fikci přechodného pobytu [§ 87y odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona o pobytu cizinců]. Právní mocí napadeného rozhodnutí pomine zákonný důvod, na jehož základě byl stěžovatel oprávněn pobývat na českém území. I z vyjádření ministerstva na dotaz soudu vyplývá, že jiný druh pobytového oprávnění na území ČR teď už stěžovatel nemá. (Stěžovatel vedl u NSS souběžně řízení pod sp. zn. 6 Azs 251/2023 týkající se žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Ministerstvo jeho žádosti nevyhovělo, rovněž

pokračování

z bezpečnostních důvodů. Šestý senát v té věci přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, avšak vzápětí ji usnesením ze dne 31. 10. 2023 odmítl, protože měl za to, že stěžovatel nedoplnil její důvody.)

[9] Pokud by tedy NSS kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, musel by stěžovatel vycestovat z území České republiky. Kvůli tomu by se musel odloučit od manželky a ani ne čtyřměsíčního syna, což by bezpochyby velmi významně a nevratně zasáhlo do jeho rodinného života, citově i materiálně, tím spíše v době několika málo měsíců po synovu narození. Ministerstvo tuto vážnou a reálnou újmu bagatelizuje, NSS ji má však za doloženou. Proto se dále ani nezabýval stěžovatelovými obavami z bezpečnostní situace v Libyi ani tvrzeními týkajícími se jeho tchyně; to už nebylo zapotřebí.

[10] NSS současně nezjistil, že by odložením účinků napadeného rozhodnutí hrozila konkrétní újma jiným osobám. Stěžovatel sám popisuje bezúhonný způsob svého života na českém území po dobu více než patnácti let a ministerstvo nic z toho nezpochybňuje. Stěžovatel zde má pevné pracovní, rodinné a společenské vazby. Ministerstvo stěžovateli nezakázalo vstup na území, v napadeném rozhodnutí mu nabídl, aby svou rodinu navštěvoval za pomoci krátkodobého víza. Není tedy známo, že by hrozila nějaká bezprostřední újma dalším osobám.

[11] Proti újmě hrozící stěžovateli stojí veřejný zájem spočívající v bezpečnosti státu. Právě pro obavy z jejího ohrožení ministerstvo stěžovateli neudělilo přechodný pobyt. NSS poměřil intenzitu hrozícího narušení bezpečnosti státu a intenzitu zásahu do stěžovatelova rodinného života v situaci, kdyby účinky rozhodnutí ministerstva neodložil (usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Dospěl k závěru, že veřejný zájem nad tím stěžovatelovým nepřeváží.

[12] Ze správního spisu ani z vyjádření ministerstva nevyplývá, že by stěžovatel ohrožoval bezpečnost státu bezprostředně. Popsané obavy svým charakterem představují spíše potenciální ohrožení dlouhodobými stěžovatelovými aktivitami, které jsou pro Českou republiku nežádoucí a směřují proti jejím zájmům. Nejeví se však, že by vyžadovaly okamžitý zásah. Tomu ostatně odpovídá i fakt, že stěžovateli nebyl uložen zákaz vstupu na české území a ministerstvo mu doporučilo, aby svou pobytovou situaci řešil žádostí o krátkodobé vízum. Navíc zákon o pobytu cizinců ukládá soudu rozhodnout ve věci samé v přednostním režimu s nejvyšším urychlením, nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla kasační stížnost podána (§ 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců).

[13] NSS shrnuje, že nepřiznáním odkladného účinku by stěžovateli hrozila závažná a nevratná újma na jeho rodinném životě. Naproti tomu se nepodařilo osvědčit, že by ohrožení veřejného zájmu bylo natolik bezprostřední a závažné, aby mohlo převážet, zvláště když soud ve věci samé rozhodne přednostně během několika nadcházejících týdnů.

[14] Do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti se tedy pozastavují účinky napadeného rozhodnutí ministerstva. Svým nynějším rozhodnutím o odkladném účinku NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé. To vydá v co nejkratší době po zajištění podkladů.

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**, který je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou tohoto zákona). Zde vzniká poplatková povinnost dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam* a usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Soud proto vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 10 Azs 253/2023

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek: